

عنوان مقاله:

توسعه ی روستایی از نگاه اکوتوریسم، راهی برای پایداری جمعیت

محل انتشار:

ششمین همایش ملی معماری و شهرسازی در گذر زمان (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

فریبرز کریمی - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

نسبت جمعیت روستانشین به شهرنشین در سال ۱۳۳۵ در کشور ایران، حدود ۶۹ درصد به ۳۱ درصد بوده است، حال اینکه در سال ۹۵ این نسبت به حدود ۲۶ درصد به ۷۴ درصد رسیده است. این کاهش نسبت جمعیت روستا نشین، عوارض جبران ناپذیری همچون صدمه به چرخه ی تولید، گسترش فیزیکی شهرها و تغییر کاربری زراعی و باغات اطراف آنها، آسیب های اجتماعی و... را سبب شده است. یکی از رویکردهای موثر در پایداری جمعیت روستایی، توسعه ی روستایی از نگاه اکوتوریسم می باشد. با وجود آن که ایران از لحاظ میراث فرهنگی و تاریخی جزء ۱۰ کشور برتر جهان و از نظر تنوع زیستی بین پنج کشور جهان قرار دارد، متأسفانه از نظر جذب تعداد گردشگر در رتبه های پایین جدول سازمان جهانی جهانگردی قرار دارد. با در نظر گرفتن کاهش نسبت جمعیت روستانشین به شهرنشین در طی سال های گذشته که ناشی از کمبود امکانات و خدمات، نبود امکان ایجاد شغل برای جوانان روستا و مشکلات عدیده کالبدی و شبکه ی معابر روستایی می باشند، در این تحقیق تلاش شده است نقش صنعت اکوتوریسم جهت پایداری همین میزان جمعیت روستانشین و حتی ارتقای آن بررسی شود و بهره مندی از این صنعت باارزش در برنامه های توسعه ی روستایی مورد توجه قرار گیرد. لذا آنچه از این مطالعه حاصل آمد این که تکیه بر سیاست های تشویقی اکوتوریسم و هیوم گردی می تواند به عنوان فاکتوری باارزش در این زمینه راهگشا باشد.

کلمات کلیدی:

اکوتوریسم، گردشگری، پایداری جمعیت، شهرنشینی، روستا.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1289880>

